GAZETA KRAKOWSKA

Gürbaer N^ro^ 3.

W Niedzielę Dnia 11. Stycznia 1801.

Z Wiednia d. 3. Stycznia.

Zdarzenia Woienne.

Gdy nieprzyiacielski dywizyyny jenerał Souham z daleko większą siłą przeciw Ratysbonie postąpił, niżeli tam stoiący jenerał cesarski Walthör miał, i zaczął do miasta granatami strzelać, skłonił się przeto wspomniony jenerał Walthör na usilną proźbę kilku deputowanych zgromadzonego tam ... mu rzeszy, rownie iak magistratu do ... tego miasta, i cofnął się za Dunay do miasta Hof, gdzie F. M. L. Kenau stosownie do odebraney instrukcyi na pomoc iemu pospieszył, zaczym przestał ostatni dopomagać dalszym działaniom zaczepnym w okolicy Norembergi.

Jak jenerał iazdy hrabia Bellegarde z głowney kwatery St. Michael przy Weronie pod d. 27 grudnia donosi, przedsięwziął nieprzyiaciel d. 25 rowno z świtem w sile 4 dywizyy, pod zasłoną liczney artyleryi, ktora na korzystnych wzgorkach przy Molino di Pozzolo ustawił, przeprawę przez Mincio, osadził Pozzolo i za pomocą tych śrzodkow zasłonił budowę swego mostu. Jenerał Bellegarde rozkazał obu F. M. L. Kaim i Vogelsang przebyłego na tę stronę rzeki nieprzyiaciela attakować z przodu i z boku, iakoż powiodło im się odeprzyć go z znaczną stratą aż do samey rzeki, rownie iak opanować przytykaiącą do niey wieś, lecz ... iedo ... drugim brzegu rzeki nieprzyiacielska artylerya przeszkodziła im do zniszczenia iego pływaiących mostow. Gdy nieprzyiaciel ściągnął potym odwodowe woyska do siebie, jen: Bellegarde wzmocnił także obu wspomnionych feldmarszałkow, rozpoczeła się na nowo bitwa, lecz powtornie został nieprzyiaciel z wiekszą ieszcze stratą do samego mostu tak dalece odpartym, że nam musiał swoią artyleryą w Pozzolo zostawić i szukać schronienia pod swemi batteryami. Poźno iuż w nocy przypuscił nieprzyiaciel trzeci attak, ale podobnież odpartym został.

Jenerał iazdy hrabia Bellegarde spodziewał się nazaiutrz nowego usiłowania z strony nieprzyiaciela do postąpienia daley w tey okolicy, poczynił przeto z swey strony przygotowania; lecz nieprzyiaciel widząc swoie nadzieie w tym punktcie przez znaczną poniesioną stratę zawiedzione, cofnął większą część swych woysk na przeciwny brzeg, i postąpił przeciw naszemu mostowemu szańcowi przy Borghetto, oczym dla ciemney mgły nie można się było aż nierychło i to przez ieńcow dowiedzieć. To skłoniło jenerała iazdy do wysłania korpusu odwodowego pod F. M. L. Bellegarde do Valleggio, lecz gdy ten korpus tam przybył, odebrał kommenderuiący jen: wiadomość, że nieprzyiaciel zgromadziwszy całą swoią siłę przy Montzambano, tam most rozbił i za pomocą mgły wiele woyska na tę stronę przeprawił, nawet forpoczty nasze attakował i pospędzał. Jenerał Bellegarde wysłał natychmiast pierwszy attak korpusowi odwodowemu na pomoc, który iuż był postąpił ku wzgorkom Salionze, i na drogę, prowadzącą z Castelnuovo do Valeggio. Tym czasem nieprzyiaciel pozyskał iuż był niektóre korzystne punkta; ale że nam się ieszcze panuiące nad niemi wzgorki pozostały, i nieprzyiaciel nie mogł zdobydź szańcow w Salionze, rozkazał go jenerał kommenderuiący 3 oddziałom od korpusu odwodowego teraz attakować: był on wprawdzie na wielu punktach, a szczegulniey na lewem skrzydle pobitym i do cofnienia się przymuszonym, lecz nowa nieprzyiacielska kolomna przybyła szybkiem krokiem po lewem brzegu Miocio od Montzambano i opanowała wzgorki przed Valleggio; przemagaiącą tą siłą zostały więc woyska nasze odparte, i F. M. L. Hohenzollern, przybyły na czele pierwszego attaku, widział się bydź przymuszonym cofnąć swoie lewe skrzydło, dla zasłonienia drogi z Vallegio do Villafranca, ażeby mu kommunikacya z zostawionemi przy L-furone woyskami nie była przerwaną. Gdy dłą zasłey tym czasem nocy mieysce Valleggio nie mogło iuż bydź odzyskane, postanowił przeto jenerał kommenderuiący dla uniknienia nieiakiey straty, cofnąć armią za rzekę Adygę, co nawet w naylepszym porządku w tym sposobie nastąpiło, że armia przy St. Martino stanęła obozem, forpoczty przy Villafranca postawione zostały, stoiący zaś w Salionze jenerał maior Roussean, który tak walecznie tamteyszych szańcow bronił, udał się ku Montebaldo.

Strata z obu stron w zabitych i rannych iest znaczna, o którey jen: Bellegarde obiecuie poźniey z szczegołami donieść, rownie iak oznaymić po imieniu tych wszystkich, którzy się w tych uporczywych walkach dystengwowali. W liczbie rannych z naszey strony znayduie się F. M. L. Kaim.

Podług dalszego doniesienia jenerała iazdy hrabiego Bellegarde pod tymże dniem, odebrał on od F. M. L. Vukassovich wiadomość, że jenerał maior Siojanich odparł powtornie nieprzyiaciela attakuiącego Tonal z znaczną stratą. Mieysce to było iuż w przod przez podpułkownika Siegenfeld od nocnego napadu nieprzyiaciela z wielką roztropnością ubronione, iakoż i teraźnieyszy odpor, należy powiększey części iego rozporządzeniom przypisać.

Z Paryża d. 19. Grudnia.

Onegday przybył tu rossyyski jenerał

Sprengporten z swoią świtą i stanął w zaiezdnym domu Grange Batelière, gdzie naypięknieysze izby były dla niego przygotowane. Jenerał Clarke przyiechał tu razem z nim z Bruxelli. Gdy jenerał Sprengporten, iadąc do Paryża przeieżdżał przez Gandawę, był tam hukiem armat i uderzeniem we dzwony powitany.

Obserwacyyna armia pod jenerałem Murat, która miała przechodzić przez gorę małego S. Bernarda do Włoch, odebrała rozkaz wstrzymania się. Przednia iey straż, która znaydowała się w ConflEurs powrociła do Genewy i do tamteyszych okolic. Przy Dizon będzie nowa armia odwodowa zebrana.

Posiłki, które armia Augereau częścią już otrzymała lub ieszcze otrzyma, wynoszą do 10,000 ludzi.

Usiłowania kilku źlemyślących, które zmierzały do wzniecenia między ciałem prawodawczem, trybunatem i rządem rozdwoienia, nie powiodły się do tego czasu. Senat mianował ob. Lebrun, brata 3go konsula członkiem ciała prawodawczego.

Radcy stanu Barbé Marbois, Fourcroy i Duchatel odebrali zlecenie obiechania zachodnich departamentow, dla rozpoznania na mieyscu położenia rzeczy i zdania o nich sprawy konsulom. Radca stanu Miot idzie do Korsyki, i odebrał od pierwszego konsula moc przywrocenia tam znowu porządku i zgody. Posiada on zaufanie wszystkich republikanow korsykańskich, u ktorych zasłużył sobie na szacunek w czasie podobnego iuż poselstwa. Jedna dywizya floty będzie w Tulonie na iego zasłonę i wsparcie uzbroiona.

Marsz naszey armii gryzońskiey do Włoch wyrownywa sławney przeprawie armii pod Bonapartem przez gorę Swiętego Bernarda. List officyera tey armii pod d. 6 Grudnia z Chiavenna mieści w sobie, co następuie: "Kampania została tu w tym samem sposobie otworzoną, iak roku przeszłego w prairial przez armią odwodową. Naypierwsze zwycięztwo odnieśliśmy nad naturą. Gdy ta armia opuściła leże w Szwaycaryi, postąpiła naglem marszem przez dolinę Rheintalu do niebezpieczney przeprawy przez gorę Splügen, i iuż pierwsza kolomna wstępowała d. 27 listopada na tę gorę, aż nagle wstrzymaną została przez oderwanie się bałwanu śniegu, który 42 dragonow z końmi wprzepaść wtrącił, z ktorych większa liczba zabitą lub ranną została. Mieszkańcy uważali marsz armii w tey porze roku przez gory za niepodobny; lecz stała odwaga naszego jenerała i woysk przezwyciężyła wszystkie trudności. D. 1 grudnia czyniono drugie usiłowanie przeprawienia się przez gorę Splügen; kolomna maszerowała z gory, poprzedzona od naysilnieyszych wołow kraiowych, które iey przez śnieg i lody pierwszą ścieszkę ubiły. Za wołmi szli wieśniacy i nasi saperowie dla odrzucania śniegu. Na postąpienie kilku krokow musieliśmy godziny trawić, iednak zawsze pomykaliśmy się chociaż coraz większe pokazywały się zawady. Słota była brzydka, i do tego wiatr nan ieszcze dokuczał. Jenerał Laboissier, który od 3 dni był zamkniety w szpitalu na gorze, i widział zbliska ni bezpieczeństwo, posłał ieszcze rozkaz, żeby się wrocili; lecz jenerał Dumas znaiąc postanowienie kommenderuiącego jenerała Macdonalda, wziął na siebie w tey mierze odpowiedzialność. Przeciw

wszelkiemu spodziewaniu, miał ukontentowanie dowiedzieć się, iż kolomna przez odwagę swych przewodnikow, wszystkie trudności przezwyciężyła, i stanela przed szpitalem. Podwoiono odtąd odwagę i przemysł; inne kolomny drapały się przez długą tę przeprawę po śniegu, armaty, prochownice, ammunicya, słowem wszystko następowało za niemi. *Kommenderuiący* jenerał podpadał naywięxszemu niebespieczeństwu na czele 4 kolomny, i bez jego uporczywey odwagi byłaby droga na nowo zasypana: sam naprowadził robotnikow i grenadyerow na scieszkę, ktorey ieszcze nieiakie pokazywały się ślady. Dał przykład pracy do otwarcia ścieszki, i sam na czele cugu dochodził zagubioney drogi. Tak ożywiaiąc wszystkich, którzy go mogli widzieć lub słyszeć, przyprowadził nakoniec przez swoią wytrzymałość kolomnę do szpitala. Wielu żołnierzy poodziębiali nogi. Niepodobna wszystkich przytoczyć trudnosci, iakich armia w szukaniu scieszki, w porze tak przykrey roku i w kraiu ogołoconym ze wszystkiego doznać musiała, lecz wszystko to przezwyciężyła, i w krotce połączy się za tą okropną gorą do walczenia z innemi nieprzyjaciołmi nad śnieg i lody. " — W innym liście pod d. 7 z Chiawenny piszą, że ta armia przebyła szczęśliwie gory i stanęła w Waltelinie. Macdonald poprzysiągł raczey zginąć, niżeli odstąpić od tego marszu, i dokazał swego.

Reszta wypisu z depeszow z Egiptu, przywiezionych przez jenerała Vial i szefa brygady Lazowskiego, którzy razem przywieźli 7 buńczukow zdobytych na W. Wezyrze przy Heliopolis.

Od d. 23 października aż do odebrania tych depeszow d. 6 listop. oddaliły się były angielskie i tureckie okręty woienne z pod Alexandryi i Damietty, i porty te zupełnie zostawały wolne. Arabowie, rownie iak Ghezar basza wydali W. Wezyrowi woynę i rozbiiaią iego karawany. Około 200 Anglikow znayduią się przy iego małey armii i ćwiczą ią w artyleryi. Rossyyski poseł znayduie się ieszcze w obozie W. Wezyra. " Ostatni (wyraża Menou) pisał do mnie kilka listow częścią żebrzących, częścią grożnych, prosząc o pokoy. Zawsze mu odpisałem, iż potrzeba o niego w Paryżu traktować. Hussein, kapitan basza, iest zaprzysiężonym nieprzyiacielem W. Wezyra; chował on się razem z W. Sułtanem i posiada zupełne iego zaufanie. Jest uprzeymem, dosyć światłem i pragnie gorąco pokoiu. Powiada sam, iż ieżeli Francya Porty nie wesprze, to Porta zginęła. Nie ufa swem officyerom, ponieważ rozumie ich bydź zaprzedanemi Anglikom. Pragnąłby zawrzeć iakikolwiek traktat, któryby mogł większe u iego monarchy iednać mu znaczenie. Będącego w niewoli francuzkiego officyera Biandot bardzo grzecznie przyiął. Okazuiemy sobie nawzaiem wiele grzeczności, i obdarzamy się podarunkami. Ze wszystkiemi pobliskiemi Xzętami zawieram przymierze. Karawany przychodzą ze wszystkich stron, i Suez stać się kiedyś może ważnym mieyscem handlowem. Zakładamy wiele rękodzieł, robiemy piwo, wino, galony, sukna, kapelusze i osobną kartę Egiptu. Oddalam wszystkich marnotrawcow, nie zważaiąc, że sobie przez to kilku robię nieprzyiacioł. Nieużyteczne lub szkodliwe osoby odsyłam do Francyi. " Pod d. 23 sierpnia ieszcze rozkazał jene-

rał Menou oznaymić swey armii, co na stępuie: " Mowią o niektórych angielskich woyskach, które zgromadzaią się w Minorce. Jeżeliby przeciw Egiptowi były przeznaczone, armia wschodu przyymie ich z bagnetem, tak iak wszystkie woyska przywitała, które chciały do Egiptu wylądować.,, " Trzymam dotąd (pisze Menou) tylko tymczasową kommendę nad armią; ieżeli mi przyslesz, Obywatelu Konsulu, następcę chętnie mu podlegać będę z tą samą gorliwością, która mię zawsze ożywiała dla dobra mego kraiu i interefsu rzeplitey.,, (Przez wyrok pod d. 5 września jenerał Menou został mianowanym jenerałem wschodniey armii). — Od pół roku nie zapalono w Egipcie zadnego lontu. Dzień nowego roku 1 vendemiaire był w Kairze bardzo uroczyście obchodzony. Nasza iazda iest opatrzona w naypięknieysze konie Arabskie, a w siodła i broń na wzor Mamelukow, gdyż iazda Mamelukow iest iedna z naywybornieyszey w swiecie. Nasza artylerya iest w naylepszym stanie, mamy 48. 36 funtowe &c. armaty, procz tego została ieszcze z rozbitych okrętow nieprzyiacielskich pomnożoną. Założone są odwodowe zapasy z 500 wielbłądow i tyluż koni. Jazda wygląda iednako, ale piechota z niedostatku sukna iest szaro, zielono, czerwono, słowem w rożne kolory ubrana. Murat bey, który iest rządcą dla rzeplitey francuzkiey trzyma w Kairze przy rządzie francuzkim swego deputowanego, płaci ogołem rocznie 650,000 fr. okazuie się wiernym, za co iest od Turkow znienawidzony. Żona iego, ktora się w Kairze została, i bardzo iest w kraiu poważana, odbiera teraz od Menou, te samo uszanowanie, iakiego doznawała dawniey od Bonapartego. W Kairze założone zostały ulice drzewami wysadzane. Z W. Szeryfem Mekki, z Cesarzem Abisenii &c. zostały handlowe traktaty pozawierane, i karawany przychodzą nawet od gory Sinai i Jerozolimy, przywożą złoty proszek, słoniową kość i inne handlowe artykuły. Egipt, który iest przez Francuzow tak dobrze zagospodarowany, iak rzadko który kray w Europie, może całemu światu dostarczyc saletry. Codziennie robią tam do 2000 funtow prochu, tudzież wiele klingow do pałaszow. W Egipcie są także telegrafy założone. Alexandrya w tak dobrym zostaie stanie, iż tam przeciw nayćwiczeńszemu nawet europeyskiemu woysku oprzyc się mozna. Egipt nie doznaie ani 10 części chorob, których Europa doświadcza. Dla zachęcenia żeglugi neutralnych mocarstw do Egiptu zniżył Menou cła nadmorskie. Odwołanie kommodora Sidney Smith do Londynu, poróżnienie się Rossyi z Anglią, i wyiazd lorda Whitworth z Petersburga były tam wiadome, a nawet przywodzi Menou, ze Rofsya nie była kontenta z odrzucenia przez Anglią zawartey dawniey względem ustąpienia z Egiptu ugody. Jenerał Menou postanowił w Kairze tayną radę, składaiącą się z wszystkich jenerałow dywizyynych, jenerałow brygady i innych osob. Wszystkie interefsa są przez nią roztrząsane, wyiąwszy woienne i zagraniczna polityka. Jest to rada kommenderuiącego jenerała, która sobie co miesiąc obiera prezydenta. Tureccy i angielscy ieńcy w Egipcie odbieraią żołd na sposob francuzki. Bitwa pod Marengo była nayszczególniey przez armią w Egipcie obchodzona. Pod d. 27 paździetnika kazał jenerał Menou oznaymić

armii następuiący czyn: " Żołnierze! Niech y angielscy ministrowie, którzy w parlamentowych mowach szkaluią armią wschodu, co Egiptu przybędą; tu mogą się nauczyć cnoty i moralności. Sierżant Stamphly był przyiacielem sierżanta Lhullier, który po długiey chorobie na oczy utracił wzrok; Stamphly przekazał mu całkowity swoy żołd, aby ten nie był pogrążony w nędzy. Skoro jenerał Menou dowiedział się o tym szlachetnym czynie przyiaźni, wyznaczył nieszczęśliwemu Lhullier po 12 fr. na miesiąc do śmierci, a Stamphly udarował pięknem pałaszem z napisem: "Wdzięczna Rplta cnotliwemu Stamphly.,, — Pod d. 29 październ. wydał jenerał Menou odezwę do mieszkańców Egiptu w tey treści: " W Imieniu łaskawego i miłosiernego Boga! Jeden tylko Bóg iest, i Mahomet iego prorokiem! Mieszkańcy Egiptu! Byliście nieszczęśliwemi; Francuzi przyszli was uszczęśliwić. Stękaliście pod ciężarem podatków i uciemiężenia; zabierano wam owoce prac waszych. Ja zniosłem większą część podatków, i iest oznaczone, co każdy ma płacić; procz tego nic więcey nie płacicie. Przed tym zakopywali bogacze swoie skarby, żeby się nie dostały chciwem magnatom; ia przyrzekam wam przed Bogiem i iego prorokiem, iż póki ieden włosek zostanie się na moiey głowie, nie targnę się ani żaden Francuz na wasz naymnieyszy maiątek. Magnaci obchodzili się dawniey z wami gorzey niżeli z swoiemi końmi lub wielbłądami, Francuzi będą się z wami iak z bracią obchodzić. Jeżeliby, który poborca francuzki żądał od was cokolwiek więcey nad przepisy ustąw, będzie natychmiast aresztowanym i przykładnie ukaranym. Nikomu nieiesteście obowiązanemi dawać podarunki. Postanowiłem w Kairze naywyższy trybunał z godnych Szeików, którego iest obowiązkiem utrzymywać religią w swey czystości i was sądzić. Spodziewam się, że swoy urząd tak sprawować będą, iak przystoi na ludzi boiących się Boga i iego proroka; ieżeli zaś nie zachowaią przyzwoicie swych obowiązków, będą surowo ukaranemi.,, — W Kairze iest założona szkoła matematyki i marynarki. Menou pisze do Bonapartego, iż może na życie i śmierć na egipskiey armii polegać, iż składa się z samych weteranow, którzy prawie wszyscy odebrali sławne blizny, i rozprószyli zbroyne kupy Azyi, podobnie iak wiatr roznosi prochy. Śmierć zabitego pod Marengo jenerała Desaix obchodzona była w Egipcie, i zrobiono w Kairze składki na iego pamiętnik, który ma być we Francyi wystawiony. Oznaymiono także wiele dawnieyszych depeszów jen: Klebera. List który angielski admirał Keith względem odrzucenia zawartey w El Arisch ugody Kleberowi przysłał, był pisany na okręcie Charlotte d. 8 stycznia 1800 w Minorce. Oswiadczył on w nim, iż odebrał rozkaz nie zezwalać na żadną kapitulacyą, ieżeli francuzka armia w Egipcie nie złoży broni, nie podda się w niewolą i nie wyda wszystkich okrętów i zapasow woiennych. Jeżeliby francuzkie woyska puściły się na morze, zabiorą ich Anglicy w niewolą, gdzie ich tylko natrafią. — W Kairze postanowił także Menou trybunał handlowy. Używanie tęgiego likworu z ziel. Hachich robionego, rownie iak zwyczay kadzenia konopnym nasieniem został zakazany, ponieważ ludzie dostaią z tego po-

zmięszania zmysłow. Używanie zbyteczne wodki i wielu innych likworow zostało także zakazane, ponieważ przezto pomnażała się zaraza. — Obce narody w Egipcie, iako to Syryanie, Grecy &c. muszą rocznie 1 mill. 270,000 fr. wszystkiego podatku płacić, do ktorey summy płacą żydzi 30,000, a tak nazwani Frankowie 40,000 fr. Liczba kommissarzy woyskowych przy armii wschodniey została do 22 zmnieyszoną. Na mieysce zmarłego jenerała Leclerc, iest jenerał brygady Roiz szefem iazdy mianowany. Uformowano także regiment republikanckich Mamelukow. D. 14 sierpnia obchodzone były w Kairze urodziny Mahometa, z powodu których całe miasto było w wieczor oświecone. Szeik El Bekry, potomek Mahometa, dawał w tym dniu ucztę dla jenerała Menou i innych francuzkich jener. Wylew Nilu sprawił wielki urodzay w tym roku. W armii W. Wezyra panuie zaraźliwa choroba. Pomyślne wiadomości z Europy są zawsze w Kairze wystrzałami z armat ogłaszane. Oznaymione także zostały znalezione papiery P. Morrier, sekretarza lorda Elgin, w których wyrazone iest między innym: Turecka armia może bydź z całem narodem porownana, który z kraiu emigruie. Gdy armia W Wezyra z Konstantynopola wychodziła, była 5000 ludzi mocna, prowadziła z sobą 14,000 koni i wielbłądow &c. Kleber zażycia ieszcze swego po zawarciu ugody w El-Arisch, gdy długo nie miał wiadomości z Francyi, wysłał iednego człowieka z swey armii, który dobrze niemiecki ięzyk umiał i dawniey uczył się w Gettindze, iako neutralnego kupca z Egiptu, dla przywiezienia mu wiadomości z Francyi i Turczech. Wspomniony wysłaniec przybył do Konstantynopola pod imieniem pruskiego kupca, gdzie był dobrze od zagranicznych ministrow przyiętym. Zrobił sobie przystęp do tamteyszego ambassadora lorda Elgin, i pozyskał szczególnieysze zaufanie sprawuiącego angielskie interessa P. Spencer Smith, brata kommodora Smith. Gdy ten dowiedział się, że ugoda względem opuszczenia Egiptu, przez iego brata zawarta, odrzuconą została, wynurzył w tey mierze żal swoy, dodaiąc iż po wyyściu Francuzow byliby Anglicy osadzili Alexandryą, Rozettę, Damiettę i Suez, i znaczne tam założyli kantory handlowe. Mniemany Prussak uwiadomił natychmiast jenerała Klebera o tym przedsięwzięciu, który zobaczył się z tego powodu w potrzebie utrzymania Egiptu.

Dnia 22 Grudnia.

D. 19 rossyyski jenerał baron Sprengporten iadł obiad u ministra zagranicznych związkow, a nazaiutrz był przez niego pierwszemu konsulowi prezentowany. Wspomniony jenerał ma honorową straż, i dwoch oddzwiernych stoi przed iego domem. Z wielkiemi oklaskami był onegday z całą swoią świtą na operze przyięty.

Pani Stael w towarzystwie trybuna Constant przybyła tu wczoray w wieczor.

Ob. Pichon, bywszy w Ameryce konsul &c. iest mianowany jeneralnym kommissarzem handlowem i sprawuiącym interessa Rzpltey przy stanach północney Ameryki. D. 25 t. m. uda się w swoią podroż.

Na angielskim pokoiowem okręcie le Vaillant przybyło znowu do Marsylii 264 osób zbywszey załogi naszey w Malcie.

Pierwszy konsul proponował senatowi na iego członkow jenerała Rampou,

który z Egiptu powrócił, i prawodawcę Dedeley d'Agier. Gdy ostatni był także przez trybunat i ciało prawodawcze proponowany, więc tym samem iest iuż podług konstytucyi senatorem.

W departamencie V r i bouches du Rhon będą 2 korpusa strzelcow pod iednym ienerałem brygady uformowane. Przy tych korpusach które będą rozboynikow ścigały, gdyż pierwszy konsul chce położyć koniec ich rozboiom, będzie się znaydowała nadzwyczayna woyskowa kommissya, która schwytanych rozboynikow w 24 godzin ma sądzić.

Nasz duchowny pokoy z Papieżem, czyli tak nazwany konkordat ma iuż bydź z papiezkim posłem Spina zawarty.

Liczba woysk, które z obu stron potykały się z sobą w bitwie przy Hohenlinden wynosi 110,000 ludzi.

Rząd nasz zwraca szczególnieyszą uwagę na ożywienie handlu. Jarmarki są w wielu mieyscach po przywracane. Zniszczone okolice przez woynę są za pomocą rządu znowu wystawiane; buduiącym się odstąpiono na kilka lat gruntowy podatek. Myślą także wrócić roczny fundusz na zachęcenie handlu i rękodzieł.

Woyna Wandeyska tak dalece pomnożyła liczbę wilkow, iż śmiało duszą wśrzod wsi owce i napadaią na konie. Konował we wsi Bresume wyleczył sam w tym roku 45 koni, które były przez wilkow skaleczone. Chłopiec iednego dzierżawcy przechodził przez las Fougeureuse, niosąc bochenek świeżego chleba. Dwoch wilkow idąc za tym zapachem, zabiegli mu drogę; nie obawiał ich się wcale, chociaż niemiał żadney broni; odpędzał ich długo od siebie; ale w tym momencie gdy miał z lasa wychodzić, ieden na śmielszy z nich wspiął się na niego, położył mu łapę na piersiach, porwał chleb w paszczę i uciekał gdyby złodziey. Drugi pobiegł natychmiast za nim; chłopiec rozpłakał się o swoy chleb, nie pomniąc na większe nieszczęście, którego szczęśliwie uniknął.

Jeńcy Roudeuszowscy nie są z rozkazu ienerała Dessoles za Ren przeprowadzani; Austryacy są do Metz odsyłanemi. Jenerałowie Spanochi (który był długi czas rządcą Liworna) i Deroi będą za francuzkiego ienerała Colli wymienionemi.

Mergadel ieden złoczyńcow rozboynikow, którzy kuryerow i deliżance rabowali, został tu przez kommissyą woyskową na śmierć skazany i zaraz rozstrzelany. On był głownym hersztem wszystkich rozboiow, które o 30 mil od Paryża zachodziły. Liczba nieszczęśliwych, których własną ręką pozabiiał, iest niezliczona; nawet dla swoich wspolnikow był strasznym. Służ ł długo u szuanow. W Korrespondencyi angielskiego wydziału, iest oznaczony imieniem Jouberta, i miał w Paryżu insurrekcyyną armią dowodzić. Znaydował on się także na czele kilku łotrow, którzy uknowali spisek na uwiezienie lub zamordowanie pierwszego konsula.

Z Hagi d. 23. Grudnia.

Mowią mocno o kongressie maiącym się w Bruxelli otworzyć, na który ienerał Sprengporten z Paryża powroci. Konferencye w Lunewillu trwaią ciągle; d. 15 przybył ieszcze angielski kuryer z depeszami do Kale, które z tamtąd natychmiast do Paryża odesłane zostały. Pogłoska utrzymuie się także ieszcze, że angielski pełnomocnik do Lunewillu przybędzie.

DODATEK

DO № 3.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 11. STYCZNIA 1801.

Z Hanau d. 23. Grudnia.

Widać z wielu okoliczności, że armia Augereau na drugiey stronie Rednitz doznała nieiakich przeciwności od d. 15 do 18, iakoż podług naynowszych wiadomości głowna iey kwatera z bamberskiego miasteczka Herzogen Aurach cokolwiek wstecz przeniesioną została.

Bombardowanie Würzburga zamieniło się prawie w blokadę. — Do Frankfurtu przybył duński poseł. — W Fuldzie spodziewaią się z strony Francuzow attaku; ostatni nie maią bydź tylko o iednę godzinę drogi od korpusu Albiniego oddaleni. Ob. Bordalis, ieden z sekretarzow Józefa Bonapartego w Lunewillu, przeiezdzał przez Frankfurt do Drezna z zleceniami do tamteyszego dworu. — Cesarscy weszli d. 21 do Norembergi.

Z Rzymu d. 30. Listopada.

Posłańcy francuzcy, ktorzy się tu znaydowali, zaraz odiechali, iak tylko tu neapolitanskie woyska weszły. Mowią, iż depesze, ktore oddali naszemu dworowi, zawierały w sobie żądanie, żeby J. Swiątobliwość oddalił z Rzymu jenerałow Assaretto i Villot, uwolnił wszystkich Francuzow, a szczególniey tych, ktorzy niedawno z Malty do Rzymu przybyli, nakoniec żeby uwolnił od służby wszystkich Korsykanow, ktorzy się teraz w woysku iego znayduią. Oyciec Swięty odpowiedział, że Villot nigdy w Rzymie nie był, a Afsaretto moment się tylko zabawił, potym udał się do Neapolu, że nie ma żadnych Francuzkich ieńcow w Rzymie, ani Korsykanow w służbie papiezkiey. — Neapolitańskiemu jenerałowi oświadczono na piśmie, żeby doniosł swemu dworowi, iż Francya żąda uwolnienia Dolomieu, i wypędzenia wszystkich emigrantow z królestwa neapolitańskiego. — Poźniey przybył znowu cysalpiński officyer z depeszami od jenerała Brune. Żądał żeby ie mogł sam w ręce Oyca S. oddać, co mu pozwolonym zostało. Domyślaią się, że one są powtorzeniem pierwszych depeszow. — Odpowiedź od dworu neapolitańskiego przywiozł kuryer przybyły tu d. 26, lecz nie wiadomo co w sobie zamyka. Depesze te zostały zaraz przez innego kuryera odesłane, ktory dognał francuzkich kommissarzy w okolicach Sieny. — Biega pogłoska że Oyciec S. opuści w krotce z sekre-

tarzem stanu Rzym. Onegday odprawił się tayny kosysrarz. Jenerał Naſseli wyieżdza wkrotce do Neapolu; mieysce iego zastąpi jenerał Damas.

Z Florencyi d. 9. Grudnia.

Jenerał Miollis powrocił tu z Liworna, z ob. Lachaiſse i Belleville, którzy tam dla rozmowienia się z nim byli poiechali. Ostatni dway maią mieć polecone sobie ważne poselstwo.

Admirał Keith uczynił następuiące wezwanie do wszystkich konsulow neutralnych mocarstw, znayduiących się w Livornie: "Z wyraźnego rozkazu Krola Jmć W. Brytanii nakazuie się wszystkim PP. konsulom neutralnych mocarstw, mieszkaiącym w Livornie, żeby do d. 8 t. m. odesłali ztamtąd wszystkie statki swoich narodow, gdyż po upłynieniu tego czasu, wszystkie pozostałe tam okręty będą uważane iako nieprzyiacielskie i iako takowe traktowane.

Z Sztokolmu d. 19. Grudnia.

D. 6 oglądał Krol Jmć w podroży swey do Petersburga twierdzę Sweaborg; D. 7 przybył do Lowisa, dokąd nasz ambaſsador przy Rosyyskim dworze, baron Stedingar wyiechał na przeciw niego; d. 8 opuścił Krol Jmć Lowisa i przeiechał na granicę Rosyyską. Tu przybrał na siebie Krol Jmć inkognito pod imieniem Hrabiego Haga. Znayduiący się przy Krolu Jmć kapitan leitnant gwardyi hrabia Gylden stolpe i oba jenerał adiutanci armii i flotty, jenerał baron Toll i admirał Cronstedt, złożyli także swe znaki służby. — Hrabia Haga był na granicy rosyyskiey przy moście Abb rfors przez rosyyskiego jenerała piechoty Golenitszew Kutusow przyięty, którego Imperator Jmć wyznaczył, żeby wspomnionemu Hrabiemu przez iego kraie towarzyszył. W pobliskiey wsi Abberfors było dla Hrabiego z rozkazu Imperatorskiego śniadanie przygotowane, po którym udał się Hrabia do Friedrichshamu, gdzie po południu przybył. U tryumfalney bramy był Hrabia od szefa dwoch stoiących tam regimentow, jenerała maiora Xcia Gorczakow i 2 marszałkow z ich officyerami sztabu powitany, któremu wszyscy officyerowie byli prezentowanemi, potym odwiedził jenerała Kutusow. D. 10 puścił się Hrabia wdalszą podroż do Wyburg, a d. 12 stanął w Petersburgu.

Dla zachowania kwarantyny w naszych portach, zostały śpieszno niektóre statki woienne uzbroione, które przed portami Sztokolmu, Goteubu ga, Karlskrony i Sweaborg stać będą. Mianowani tych okrętow kommendanci wyiechali z tąd d. 2.

Kommenderuiącemu jenerałowi baronowi Cederström zalecone zostało, żeby wzdłuż brzegow rozciągnął kordon z patrolow iazdy i husarow, dla przeszkodzenia tak wywozu zboża, iako też wylądowania podeyrzanych okrętow o zaraźliwą chorobę.

Szlachetny Szwed, baron Hermelin, założył swem kosztem w zimnym kraiu Laponii nowe osady, i w takim prawie mieyscu, w którym niedźwiedzie i renifery ledwie potrafiły się utrzymać. Był on tak szczęśliwy, że odkrył tam w wielkiey obfitości nowy gatunek kruszczu. Dla uszanowania zasługi tego męża dla swey oyczyzny będzie na niego wielki medal złoty bity.

DONIESIENIA.

W Krakowie na ulicy Sławkowskiey w kamienicy pod Nrem. 403 znayduią się 4 konie karyciane, dzikiey sierci do sprzedania. Ktoby ich sobie życzył nabydź, niech się do wspomnioney kamienicy uda.

J. O. Xiże Jmć Józef Czartoryski Opiekun brata swego Xcia Kazimierza Czartoryskiego, Ziechawszy tu dla interessow teyże opieki, z obowiązku jey donosi, że tu bawić się będzie aż do początku lutego, a zatym ci, którzy mogą mieć iaki interess lub iakie pretensye do tegoż brata iego, a raczey do zarządzaiących w nieobytności Jego tymże bratem, oraz domem i fortuną iego, do tegoż Xcia Józefa Czartoryskiego profituiąc z iego tu bytności adresować się powinni, a gdyby od niego nie odebrali satysfakcyi na pretensye swoie, to zażalenie o to tam gdzie z prawa należeć będzie zaraz uczynić powinni. Datum w Krakowie d. 3 Januarii 1801 roku.

Magistrat miasta C. K. Stołecznego Krakowa do powszechney podaie wiadomości, iż na żądanie JW. J. Modalińskiego Wina 1768 - 1781 roku w piwnicach niegdy Antoniego Krausa znayduiące się, w kamienicy Krausowskiey w Krakowie pod Nr. 97 stoiącey, dnia 24 stycznia 1801 o godzinie 10 z rana zaczenaiąc, przez publiczną licytacyą więcey daiącemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą. Wszyscy zatym chcący sobie co z takowych win nabydź, maią się na mieyscu i czasie wyżey wyrażonym znaydować, gdzie im szacunek tych przeyrzeć wolno iest. Dan d. 10 Grudnia 1800.

W słabości J. W. Prezesa.

M. Wehlman.
V. Bartsch.
T. Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Magistrat Ces. Król. miasta stołecznego Krakowa, ninieyszemi publiczność uwiadomia, iż kleynoty po zmarłey Reginie Klenknerowey na dniu 19. stycznia roku 1801 o godzinie 10 zrana tu na ratuszu przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze więcey daiącemu sprzedane będą. Wszyscy zatym ochotę kupić maiący, na dniu i mieyscu wyżey wyrażonym stawić się maią.

Datt. w Krakowie dnia 23 Grudnia 1800.

M. Wahlmann.
Valen. Bartsch.
Tomasz Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. stołecz. miasta Krakowa.
Kozłowski.

Magistrat miasta Skalmierza, ninieyszem wiadomo czyni: że na żądanie Pana Karola Kregczyka, prawa oboyga doktora i prowincyonalnego adwokata, iako ustanowionego massy po ś. p. Emanuelu Laśkiewiczu pozostałey zastępcę czyli kuratora: ażeby w tey massy pertraktacyi z pewnością sobie postąpić można. Zezwolono na przywołanie czyli wezwanie wszystkich tych, którzy by do massy ś. p. Emanuela Laśkiewicza, z iakiegokolwiek bądź tytułu, prawa, pretensye iakie rościć sobie mogli.

Maią zatym wszyscy, którzy do massy zmarłego Emanuela Laśkiewicza pretensye pokładać zamyślaią na dzień 23 miesiąca Lutego roku 1801 w ratuszu Skalmierskim osobiście, lub przez dostatecznie umocowanych plenipotentow stanąć, pretensye swoie podać i w terminie pod przepadkiem likwidować; gdyż inaczey, massy pertra-

)2(

kktaoya natychmiast rozpoczęta i pozostały zmarłego maiątek sukcessorom legitimuiącym się wydany będzie. W Szkalmierzu d. 29 Listopada 1800.

Maciey Duszyński, woyt miasta Szkal.

Z Rady Magistratu Miasta Szkalmierza.

Jakob Więczkiewicz, pis. mias. Szkal.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Michałowi Sroczyńskiemu: że Pan Józef Ostaszewski przeciwko niemu i Janowi Seeloffowi niemniey Franciszkowi i Elżbiecie margrabiom Myszkowskim, o summy 24,187 zł. pol. 65,631 zł. pol. 12 gr. pol. 7,610 zł. pol. i 10,813 zł. 24 gr. pol. u margrabstwa Myszkowskich i Michała Sroczyńskiego na rzecz Jana Seeloffa będące, i przypowiedziane czyli kondykowane być maiące, załonę podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy, te nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Michałowi Sroczyńskiemu adwokata tuteyszego Kaspra Męciszewskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym process ten stosowanie do przepisu ustawy sądowey rozpoczoie się i ukończony będzie; On przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 3 Lutego 1801 roku sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych srzodkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opisu Ces. Krol. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckic Galcyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 5. Listopaa 1800 roku.

Brüneksi.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dno: Alexandro Principi Lubomirski, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Antonius & Josephus Porębskie fratres ad Forum hocce adversus eum in causa puncto solutionis summæ 24,000 fp, Libellum porrexerint Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsius hic loci degentem advocatum Gs. Dederko ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonentur ut die 3 Februarii 1801 aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine proscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibimet ipsi imputandas habebit, ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Finberg.
Wrabetz.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in R. Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 31 8bris 1800.

Dostenberg.

Magistrat C. K. miasta Stołecznego Krakowa ninieyszem uwiadomia; iż kamienica po zmarłym Macieiu Bayerze pozostała na ulicy S. Jana Pod Nr. 488 stoiąca przez publiczną licytacyą na dniu 27 Lutego o godzinie 10 z rana 1801 roku w ratuszu Krakowskim więcey daiącemu za gotowe pieniądze przedana będzie.

Maiący przeto chęć nabycia takowey kamienicy na wyżey rzeczonym terminie i mieysu, stawić się maią, ktorym wolno iest, kondycye sprzedarzy tey kamienicy w regestraturze tuteyszego Magistratu przeyrzeć. Dań dnia 18 Grudnia 1800.

W słaboś i J. W. Prezesa.

M. Wolhmann.

W. Bartsch.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Kawski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa w szem w obec i każdemu z osobna wiadomo czyni, iż rzeczy ruchome po zmarłym Macieiu Bayerze pozostałe: iako to: klevnoty, rzeczy w srebrze, złocie, i szkle, tudzież suknie i bielizna i t. d. na dnia 30 stycznia 1801 o godzinie 10 ranney przez publiczną licytacyą, w kamienicy Bayerowskiey na ulicy S. Jana pod Nr. 488 stoiącey, za gotowe pieniądze sprzedawane będą. Wszyscy przeto maiący chęć kupna takowych rzeczy na wyznaczonym terminie, i rzeczonym wyżey mieyscu stawić się maią. Dan d. 18 Grudnia 1800.

W Słabości J. W Prezesa.

M. Wolhmann.

W. Bartsch

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Kawski.

Per C. R. Forum Nobilium Lublinense, Galiciæ Occidentalis, omnibus & singulis, quorum interest, medio præsentis Edicti notum redditur: fine licitandorum ad requisitionem commissionis centralis Varsaviensis pro re massæ bancalis Szulzovianæ in exequationem summæ 50 duc. c. s. c. bonorum Wola Suffczyńska in circulo Siedlcensi sitorum, Mfi Antonii Suffczyński propriorum, juxta expeditum eatenus actum detaxationis per quemvis emendi cupidum in gremiali registratura inspiciendum ad pretium 180,000 f. p. judicialiter æstimatorum, terminum pro 20 februarii a. f. 1801 hora 10 matutina hic fori præfixum haberi, ac in eodem termino hæcce bona erga comportandam in parata pecunia exequendam summam cum expensis a commissione centrali habitis, & præstandas statim dationes publicas fors restantes, plus offerenti dimmitti. Cæterum vadium ante licitationem deponendum sexta pars pretii detaxati constituitur, & hoc ammittatur, si ab empto recesserit, si minus in partem soluti valebit, emptori liberum relinquendo, cum cæteris creditoribus pro bene placito complanare, ut, qui forte capitalia sua penes eum relicturi sint — De reliquo omnes & singuli in prefatis bonis hypothecarii creditores pro eodem termino 20 febr. a f. 1801 quin specialem adcitationem præstolentur, hisce adcitantur, quo secus ii, qui se in præfixo eatenus termino non sisterent, & non insinuaverint, nec contra emptorem bonorum, aut susceptorem ejusmodi, nec contra ad ipsum bonum jus aliquod amplius se habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia debitoris sui substantia quærere debere sciant. Datum Lublini die 4 Nov. 1800.

Wittorff.

Brozowski.

Furtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublin. Galitiæ Occid.

J. Hildenbrand.

Nomine Cæs. Reg. Fori nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Stanislao Sołtyk, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum curator ad litis minorennis Principis Dominci Radziwiłł advocatus Dederko sub præs 15 Nov. 1800 N. 13941 ad Forum hocce adversus eum in causa pcto: restitutionis in integrum processus pcto 88,400 f. p. decisi. Libellum porrexerit judiciique opem, quo

ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob absentiam ejus a C. R. hæreditariis terris ipsi hic loci degentem advocatum Fiedorowicz ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cum quo etiam lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur cuiq; actio ad excipiendum intra 90 dies sub hodierno communicatur ideo ipse eum in finem admonetur ut vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui ad minicula, tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat Foro qui huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverit utpote, quod secus adversus fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit ita enim sanciunt præscriptæ pro Cœs. Reg. hæreditariis Leges.

Wittorff.
Brezowski.
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nob. Lubl. in Regno Galiciæ Occidentalis, Datum Lublini Die 19 Novembris 1800.
Hildenbrand.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ occidentalis Domino Cyryaco Przyborowski, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Dnus: Mathias Madrzeiowski ad Forum hocce adversus eum in causa puncto sequestrationis proventum Bonorum Dwarzysko in circulo Chelmensi jacentium in satisfactionem summæ 619 f. p. c. s. c. Libellum porrexerit, Judiciique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Konopka ipsius periculo, & impendio, quâ Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut die 17 februari a. f. 1801 aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte habeet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit. Itaenim sanciunt præscriptæ pro Cœs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Einberg.
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occiden, Datum Lublini d. 11 9bris 1800.
Dostenberg.

Per Cæs. Reg. Forum Nobil. Gallliciæ occidentalis, omnibus, & singulis quorum interest, medio præsentis Edicti notum redditur, fine licitandorum ad requisitionem Commissionis Centralis Varsaviensis pro Re massæ bancalis Heisiercvianæ, in satisfactionem summæ capi: 126 36 fp. & provisionalis 30680 fp. cum usuris a 1 Januarii 1798 ad effectivam satisfactionem a $\frac{5}{100}$ computandis, & litis expensis in quota 342 fp. Bonorum Drobucz, & Choyno in Circ: Lubl. sitorum Mati Josephi Nowicki hæreditariorum, terminum pro die 11 febr. a. c. 1801 hora 10 mat. hic Fori præfixum haberi, hæcque Bona juxta expeditum eatenus actum detaxationis, per quemvis emendi cupidum in Gremiali Registratura inspiciendum & quidem Bona Drobucz ad pretium 51485 fp 5 xr. Bona Choyno vero ad pretium 20699 fp. judicialiter æstimata esse, in dicto termino itaque 11 febr. 1801 præfata Bona plus offerenti non nisi erga æ[illegible] oratum dimittentur, ast sub conditionibus 1 ut saltim quarta pars pretii statim in ipso licitationis termino ab initio, reliquam vero ad intergrum satisfactionem massæ Heysierovianæ intra 14 dies ad depositum judiciale Reg. hujus Fori deponatur, resi-

duum quoque in satisfactionem reliquorum Creditorum si hi voluerint, etiam penes futurum, ac fundi proprietarium maneat. 2 Plus offerens inhærentia his Bonis onera pro Ratha oblati pretii in se ac Bona licita, suscipere tenebitur, liberum tamen 3 Cuique Creditorum relinquendo, sese cum futuro hærede quoad summas in his Bonis hypothecatas conformiter §. 436 Cod. Jud. cointelligere. Quare hoc modio eii omnes & singuli in præfatis Bonis Hypothecarii Creditores, pro eodem termino 11 febr: 1801 a. quin specialem adcitationem præstolentur hisæ adcitantur, quo secus ji, qui se in præfixo eatenus termino non sisterent, & non insinuaverint, nec contra emptorem Bonorum acti susceptorum ejus modi nec contra ad ipsum bonum, jus aliquod amplius se habere, sed suam satisfactionem, ex pretio venditionis, aut alia debitoris sui substantia, quærere debere sciant.

Datum Lublini die 4 Novembris 1800.

Witorff.
Brozowski
Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis.

Dostenberg.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem publicznym: że dobra Rakoszyn w cyrkule Krakowskim leżące braci Jana i Xawerego Bratkowskich dziedziczne w summie 55,524 ryń. 32 gray. sądownie oszacowane, po bezskutecznych, na żądanie Pań Magdaleny Paprocki iakoteż Anny i Heleny Bratkowskich, odprawionych dwoch licytacyach; stosownie do przepisu ustawy sądowey trzeci raz na sprzedaż przez licytacyą podane będą, i tym końcem życzący sobie dobr tych naby ź na dzień 3 lutego 1801 roku na godzinę 9 zrana do C. K. sądow tuteyszych wzywaią się z tym dodatkiem: że ieżeliby i na tym terminie ceny szacunkowey nikt nie podał, dobra te nawet niżey szacunku więcey daiącemu sprzedane będą, a to pod warunkiem następuiącemi: ażeby,

a) Nabywca dobr Paniom Magdalenie Paprocki iako też Annie i Helenie Bratkowskim posag w czwartey części szacunku dobr Rakoszyna i koszta prawne przeciwko braciom Bratkowskim w kwocie 23 ryń. 54 kr. ewinkowane, w przeciągu dni 14 od aktu licytacyi rachuiąc, gotowemi pieniądzmi wypłacił.

b) Przy samey że licytacyi na fundusz indemnizacyi i dla pewności aktu tego dziesią tą część szacunku iako zakład złożył.

c) Ż w przypadku nieuczynienia zadosyć przewodkom co do posagu w dniach 14 nowa licytacya ze szkodą i kosztem własnym nabywcy zwłokę czyniącego dekretowana będzie: że nakoniec.

d) Nabywca tych dobr podług przepisu ustawy sądowey winien będzie długi na tych dobrach będące w proporcyą ofiarowanego szacunku na siebie przyjąć, gdyby wierzyciele przed Awizacyą, ktorą może wymowili sobie, zapłaty należących im się summ przyiąć niechcieli.

Wreszcie wierzyciele na dobrach tych zabespieczeni maią się, nie oczekuiąc osobnego wezwania, w prawach swoich dopilnować.

W Krakowie dnia 6 Grudnia 1800.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny,
Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.

Elsner.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Generoso Leon Godowski, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Gsus Joannes Bykowski ipsi litam in eas per Gsum Anastasium Peszkar pto solutionis summa 7201 fl. 15 gr. instituta denunciaverit, & eatenus ad forum hocce adver-

sus eum Libellum porrexerit judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Jędrzbski ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies se declaret an communi Marte litem tueri ant denuncianti eandem foli committere velit vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Fotoque huic denominet & pro ordine proscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit. Itaenim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Brożowski.
Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis, Datum Lublini die 11 9bris 1800.

Dostenberg.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Gallicice occidentalis omnibus & singulis quorum interest medio præsentis Edicti notum redditur: fine disvendendorum via licitationis, ad instantiam Centralis Comissionis in satisfactionem summæ 1129 duc. 4 fp. 29¼ gr. c. s. c. massæ Bancali Katrytowianæ debitæ, bonorum Chojgły & Jaktory in Circulo Siedlecensi sitorum, Domini Francisci Młocki hæreditariorum iuxta ex peditum eatenus actum detaxationis per quemvis emendi cupidum, unacum reliquis Conditionibus prævie in Gremiali Registratura inspiciendum, ad prætium 70000 fp. judicialiter detaxatorum, ideo quod nullus emendi cupidus inquarto licitationis termino comparuerit, novum terminum pro die 4ta Februarii a. 1801 hora 10 matutina præfigi eo addito, quod præfata bona in hoccetermino, nisiquis ultra detaxationis pretium obtulerit, & iam intra pretium detaxationis vendentur. Qua propter omnes emendi cupidi invitantur, ut dicta die & hora, in Cæs. Reg. hocce Foro Nobilium compareant; Dereliquo omnes & singulis in mentionalis bonis hypothesarii Creditores procedem termino 4 Februarii a. f. 1801 quin specialem adcitationem præstolentur, hisce adcitantur, quo secus ji, qui se in præfixo extenus termino non sisterent, & non insinuaerint, nec contra emptorem bonorum, aut susceptorem ejus modi boni, neo contra seu ad ipsum bonum jus aliquod amplius se habere, sed suam satisfactionem expretio venditionis aut alia debitoris sui substantia querere debere sciant.

Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 4 Novemb. 1800.

Dostenberg.